

РЕШЕНИЕ

№ 1244

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 30.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5231** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка чл.27 ал.3 и ал.4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Производството е образувано по жалба на Д. Н. К. от [населено място] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г.,с изх.№02-220-6500/1636 от 03.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/ 22/030610/32145. С уведомителното писмо е отказано напълно финансово подпомагане за заявените от жалбоподателя парцели и са наложени санкции за бъдещ период по СЕПП в размер на 8 201,45лв и по НДП в размер на 4 486,51лв.

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт изцяло като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Твърди, че процесните блокове на земеделските стопанства /БЗС/ са заявени от други земеделски производители въз основа на негодно основание – споразумение по чл.37в от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/, което е нищожно, защото е сключено извън законоустановения срок и при нарушения от страна на служителите в Общинската служба по земеделие. Счита, че като не е взел това обстоятелство предвид, административният орган неправилно е решил въпроса със

застъпванията на БЗС и е определил тези площи като недопустими за подпомагане.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „З.“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител и направените по делото разноски за експертиза.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер УИН 22/030610/32145 от 15.05.2010г. Жалбоподателят е заявил за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схемата за национални доплащания на площ /СНДП/ 15 парцела с обща площ 58,81 ха, попадащи в землището на [населено място], [община].

При извършени административни проверки е установено наличие на площи, заявени както от жалбоподателя, така и от други лица. Това е съобщено на жалбоподателя с уведомително писмо с изх.№01-6500/19816 от 23.09.2010г. с приложения към писмото таблица на установените застъпвания, в която са посочени номерата на парцелите и лицата, които също са ги декларирали, както и карти на установените застъпвания. На жалбоподателя е дадена възможност в 10-дневен срок да представи документи, доказващи правното основание за ползването на земеделските земи. Указано му е, че при невявяване и непредставяне на документите застъпените площи ще се считат наддекларирани. Указано му е също така, че ако се откаже от застъпена площ, същата ще бъде изключена от калкулацията за полагащата се субсидия и ще бъде третирана като наддекларирана. В изпълнение на указанията жалбоподателят се е отказал от 6 от посочените в писмото БЗС и частично е потвърдил заявлението си за други четири БЗС, за които е представил договор за наем. С административната преписка са представени уведомителните писма, изпратени от ответника до земеделските производители, които също са заявили тези БЗС. Като правно основание за заявяването им те са представили споразумения по чл.37в от ЗСПЗЗ за стопанската 2009/2010г., сключени на 27.04.2010г. в кметството на [населено място], подписани също и от кмета на [населено място].

В хода на съдебното производство жалбоподателят представи доклад от директора на Инспектората към МЗХ относно извършена тематична проверка в Областната дирекция „З.“ – Я., при която са установени нарушения при сключване на споразуменията по чл.37в от ЗСПЗЗ за ползване землището на [населено място] за стопанската 2009/2010г.

В хода на съдебното производство ответникът представя следните писмени доказателства: заповед на министъра на земеделието и храните №РД 09-278 от 29.04.2011г.; заключителен протокол от 14.06.2011г. на работна група по актуализиране на допустимия слой; писмо от министъра на земеделието и храните до ДФЗ с вх.№02-040981679 от 21.06.2011г. Видно от представените доказателства слойт „Площи, допустими за подпомагане по СЕПП“ за кампания 2010г. се приема за

завършен от работната група на 14.06.2011г. и на 21.06.2011г. е предаден за интегриране в ИСАК.

С обжалваното уведомително по-голямата площ от всички заявени парцели е установена като негодна за подпомагане /колона 7 от таблиците/ - 44,83ха. Установената площ, която е годна за подпомагане, е 13,98ха. Тъй като процентното съотношение на недопустимата площ към годната за подпомагане площ е над 50% , отказано е изплащане на субсидия за стопанската година. Също така наложена е санкция за бъдещ период от 3 години за сума, отговаряща на разликата между декларираната площ /58,81ха/ и годната за подпомагане площ/13,98 ха/, умножена съответно по ставката за СЕПП 128,95 лв и по НДП 100,08лв.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза по поставени от страните задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. О., послужила за определяне на допустимите площи за 2010г., е изработена въз основа на самолетни снимки от 09.09.2010г. За процесните БЗС няма извършени теренни проверки. Вещото лице е работило с предоставените снимки от Министерството на земеделието и храните (МЗХ), приложени и по делото. По-голямата част от заявените от жалбоподателя парцели попадат в допустими за подпомагане слой. Изключение правят малка част от БЗС 11908-423-22-2 (площ от 0,3ха) и малка част от БЗС 11908-9-10 (площ от 0,01 ха), които са извън определения допустим слой. По отношение на два БЗС вещото лице е установило, че не са налице застъпвания, противно на констатациите в оспорения административен акт . Това са: БЗС 11908-121-10-2 с площ от 0,4 ха, за който ответникът е установил застъпване в размер на 0,19ха; и БЗС 11908-121-13-2 с площ от 0,29ха, за който ответникът е установил застъпване в размер на 0,15ха. Според вещото лице това застъпване не е налице. Парцелите не са посочени и в уведомителното писмо за застъпванията. Вещото лице счита, че площите от 0,19ха и 0,15ха следва да се добавят към допустимата за подпомагане площ. Така вещото лице счита, че недопустимата за подпомагане площ следва да бъде намалена от 44,83ха на 44,49ха, което обаче не променя процентното съотношение между допустима и недопустима площ и то остава по-голямо от 50%.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, всъответствие с материалноправните разпоредби с целта на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблиците, представящи начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. В акта не са посочени индивидуализиращи случая факти - кое от двете основания по таблица 5 е налице – площи извън допустимия слой или застъпване. Тези факти се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза.

Неоснователни са наведените от жалбоподателя доводи във връзка с нарушенията при сключване на споразуменията по чл.37в от ЗСПЗЗ от другите земеделски производители. Цитираните в Доклада на Инспектората към МЗХ нарушения в Областна дирекция „З.“ – Я. са неотнормирани към производството по финансовото подпомагане на земеделските производители. Това е така, защото правомощията на административния орган в случаите на установени застъпвания са разписани в чл.17 от Наредба №5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Административният орган може да установи само формалната редовност на документите по чл.2а ал.2 от Наредбата, но не може да преценява тяхната правна стойност. В случая пред административния орган са представени конкуриращи се документи – договор за наем и споразумение по чл.37в от ЗСПЗЗ, които сочат на възникнал материално-правен спор за право на ползване на земеделските стопанства. Този спор не може да бъде решаван в рамките на това административно производство. С допълнението на Наредба №5 от 27.02.2009г. (ДВ бр.21 от 2012г.) е приета нова ал.6 към чл.17, с която законодателят изрично е разписал, че при предоставяне на документи по чл.2а ал.2 от двама или повече земеделски производители, се отказва субсидия на всички. Доводите на жалбоподателя *de lege ferenda* са неоснователни.

Експертизата като цяло потвърди констатациите на административния орган. Установената грешка в определянето на допустимата за подпомагане площ не променя крайния резултат по отношение на финансовото подпомагане – процентното съотношение между допустима и недопустима площ е по-голямо от 50%, поради което на основание чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година санкционираната площ е равна на установената площ и не се изплаща субсидия за стопанската година. В тази част обжалвания административен акт е законосъобразен.

Законосъобразен е и изводът на административния орган, че следва да се наложат санкции по двете мерки за бъдещ период. Установената от експертизата грешка обаче е от значение за определяне размера на санкциите. Съгласно чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година, когато процентното съотношение между допустима и недопустима площ е по-голямо от 50 %, се налагат санкции за бъдещ период до сума, съответстваща на разликата между декларираната и допустимата площ – т.е. за установената недопустима площ, която в случая е 44,49ха съобразно експертизата. Санкцията се изчислява като недопустимата площ се умножи по ставката за СЕПП 128,95лв и по ставката за НДП 100,08лв. Следователно по СЕПП санкцията за бъдещ период следва да бъде 8139,45лв ($44,49\text{ха} \times 182,95\text{лв} = 8139,45\text{лв}$), а санкцията по НДП следва да бъде 4 452,55лв ($44,49\text{ха} \times 100,08\text{лв} = 4\,452,55\text{лв}$). Тъй като естеството на административния акт позволява разрешаването на въпроса по същество, съдът счита, че не е необходимо преписката да се връща на административния орган за намаляване размера на наложената санкция. Този правен резултат може да бъде постигнат чрез изменение на административния акт със съдебното решение.

При този изход на спора ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част от жалбата – чл.143 ал.4 от АПК. Жалбоподателят следва да заплати на ответника половината от направените от него разноски за експертиза и възнаграждение за процесуален представител, определено по реда на чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата – съответно 150 лева и 75 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., с изх.№02-220-6500/1636 от 03.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер 22/030610/32145, в частта му, с която са наложени санкции за бъдещ период както следва: намалява санкцията по СЕПП от 8201,45 лв (осем хиляди двеста и един лева и четиридесет и пет стотинки) на 8139,45 лв (осем хиляди сто тридесет и девет лева и четиридесет и пет стотинки); намалява санкцията по НДП от 4486,51 лв (четири хиляди четиристотин осемдесет и шест лева и петдесет и една стотинки) на 4452,55 лв (четири хиляди четиристотин петдесет и два лева и петдесет и пет стотинки).

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. К. от [населено място] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., с изх.№02-220-6500/1636 от 03.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“, в останалата му част.

ОСЪЖДА Д. Н. К. от [населено място] да заплати на Държавен фонд „З.“ сумата 225 /двеста двадесет и пет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ: